

NABOŻEŃSTWA

NABOŻEŃSTWA SŁOWA BOŻEGO

I. Chrzest źródłem nowego życia w Chrystusie

Śpiew na wejście: *Ludu kapłański*

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

1. Tobie śpiewamy, o Synu umiłowany Ojca.
Uwielbiamy Cię, Mądrości przedwieczna,
Żywe Słowo Boga.

Ref. Ludu kapłański...

2. Tobie śpiewamy, jedyny Synu Maryi Panny.
Uwielbiamy Cię, Chrystusie, nasz Bracie.
Tyś nas przyszedł zbawić.

Ref. Ludu kapłański...

3. Tobie śpiewamy, Mesjaszu przyjęty przez ubogich.
Uwielbiamy Cię, o Chryste, nasz Królu
Cichy i pokorny.

Ref. Ludu kapłański...

4. Tobie śpiewamy, jedyny Pośredniku ludzkości.
Uwielbiamy Cię, o Prawdo i Życie,
Drogo nas wiodąca.

Ref. Ludu kapłański...

5. Tobie śpiewamy, Arcykapłanie w Nowym Przymierzu.
Uwielbiamy Cię, o Boże pokoju
Przez krew Twego Krzyża.

Ref. Ludu kapłański...

6. Tobie śpiewamy, ożywcze Źródło dające łaskę.
Uwielbiamy Cię, bo gasisz pragnienie,
Żywa Wodo, Chryste.

Ref. Ludu kapłański...

7. Tobie śpiewamy, o winny Szczepie przez Ojca dany.
Uwielbiamy Cię, o Krzewie ożywczy,
My Twe latorośle.

Ref. Ludu kapłański...

8. Tobie śpiewamy, prawdziwa Manno dająca życie.
Uwielbiamy Cię, o Chlebie żyjący,
Któryś zstąpił z nieba.

Ref. Ludu kapłański...

9. Tobie śpiewamy, Pasterzu wiodący do Królestwa.
Uwielbiamy Cię, bo w jedno zgromadzasz
Wszystkie owce Twoje.

Ref. Ludu kapłański...

K. + W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W. Amen

K. Łaska i pokój od Tego, który był i który jest, i który przy-
chodzi niech będą z Wami.

W. I z duchem Twoim.

K. Bracia i siostry! Pragniemy dzisiaj pokłonić się Matce
Chrystusa i razem z nią podziękować za przynależność

do wspólnoty uczniów Chrystusa, która na narodzie polskim trwa już 1050 lat. Być ochrzczonym to jak Chrystus nazywać Boga „Abba” – „Ojcze” i przyjąć Maryję jako naszą Matkę, starając się zasłużyć na miano dzieci Bożych i braci w Chrystusie. Niech uczestnictwo w dzisiejszym nabożeństwie, które rozpoczynamy od pokropienia wodą święconą, napelni nas wdzięcznością za dar chrztu i skruczą za zbyt częste zapominanie, że właśnie chrzest jest źródłem nowego życia w Chrystusie.

Pokornie prosimy Pana Boga, aby pobłogosławił tę wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi Świętemu, którego otrzymaliśmy.

Po krótkiej ciszy celebrans, trzymając ręce złożone, mówi:

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty chcesz, aby przez wodę, która podtrzymuje życie i służy do oczyszczenia, także nasze dusze zostały oczyszczone i otrzymały zadatek życia wiecznego, prosimy Cię, pobłogosław tę wodę, którą będziemy pokropieni w dniu Twoim, Panie. Odnów w nas źródło swojej łaski i broń od wszelkiego zła nasze dusze i ciała, abyśmy mogli zbliżyć się do Ciebie z czystym sercem i otrzymać Twoje zbawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Pieśń:

1. Pokropisz hizopem, Panie,
Mnie człowieka grzesznego.
Bym był przez Twe zmiłowanie
Oczyszczon z grzechu mego;
Obmyj mnie z mych nieprawości,
A wybielony będę.

I doskonalszej jasności
Niż są śniegi, nabędę.

2. Zmiłuj się, Boże, nade mną,
Boś pełen łaskowości.
Miej politowanie ze mną,
Zglądź wszystkie moje złości;
Żal mi, że obrażał Ciebie,
Boga dobrotliwego,
Nie odrzucaj mnie od siebie,
Syna marnotrawnego.

K. Niech się zmiłuje nad nami wszechmogący i miłosierny
Bóg i odpuściwszy nam grzechy nasze, doprowadzi nas do
życia wiecznego.

W. Amen.

CZYTANIE Z KSIĘGI EZECHIELA (36,16–29)

Pan skierował do mnie te słowa: Synu człowieczy, kiedy dom Izraela mieszkał na swojej ziemi, wówczas splugawili ją swym postępowaniem i swymi czynami: postępowanie ich wobec Mnie było jak nieczystość miesięczna kobiety. Wtedy wylałem na nich swe oburzenie z powodu krwi, którą w kraju przelali, i z powodu bożków, którymi go splugawili. I rozproszyłem ich pomiędzy pogańskie ludy, i rozsypali się po krajach, osądziłem ich według postępowania i czynów. W ten sposób przyszli do ludów pogańskich i dokąd przybyli, bezcześcili święte imię moje, podczas gdy mówiono o nich: „To jest lud Pana, musieli się oni wyprowadzić ze swego kraju”. Wtedy zatroszczyłem się o święte me imię, które oni, Izraelici, zbezczeszili

wśród ludów pogańskich, do których przybyli. Dlatego mów do domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: Nie z waszego powodu to czynię, domu Izraela, ale dla świętego imienia mojego, które bezczeszcziliście wśród ludów pogańskich, do których przyszlście. Chcę uświęcić wielkie imię moje, które zbezczeszczone jest pośród ludów, zbezczeszczone przez was pośród nich, i poznają ludy, że Ja jestem Pan – wyrocznia Pana Boga – gdy okażę się Świętym względem was przed ich oczami. Zabiorę was spośród ludów, zbiorę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę was z powrotem do waszego kraju, pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmyzy i od wszystkich waszych bożków. I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według moich nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem. Uwolnię was od wszelkiej nieczystości waszej i przywołam [urodzaj] zboża, i pomnożę je, i żadnej klęski głodu już na was nie ześlę.

Oto słowo Boże.

PSALM 31 (30)

Refren: *Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry.*

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwala będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Refren.

Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał, *
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Refren.

Anioł Pański otacza szańcem bogobojnych, *
aby ich ocalić.

Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest dobry, *
szczęśliwy człowiek, który znajduje w Nim ucieczkę.

Refren.

Powściągnij swój język od złego, *
a wargi swoje od kłamstwa.

Od zła się odwróć, czyn dobrze, *
szukaj pokoju i dąż do niego.

Refren.

Oczy Pana zwrócone na sprawiedliwych, *
uszy Jego otwarte na ich wołanie.

Pan zwraca swe oblicze przeciw zło czyniącym, *
by pamięć o nich wymazać z ziemi.

Refren.

Alleluja.

Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego; każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Alleluja.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA (J 3,1–8)

Był wśród faryzeuszów pewien człowiek, imieniem Nikodem, dostojnik żydowski. Ten przyszedł do Niego nocą i powiedział Mu: «Rabbi, wiemy, że od Boga przyszedłeś jako nauczyciel. Nikt bowiem nie mógłby czynić takich znaków, jakie Ty czynisz, gdyby Bóg nie był z nim». W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzyć królestwa Bożego». Nikodem powiedział do Niego: «Jakżeż może się człowiek narodzić, będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się?» Jezus odpowiedział: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. Nie dziwi się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić. Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha».

Oto słowo Pańskie.

PROPOZYCJA HOMILII

Przeżywając Jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski uświadamiamy sobie, że wiara i chrzest to decydujące kroki prowadzące do żywej łączności z Jezusem Chrystusem i Jego Kościołem. W wierze człowiek wypowiada swoje *TAK* na powołanie do wyruszenia z Chrystusem w drogę do domu Ojca. W chrzcie dokonuje się bezpośredni dialog, prowadzony między Bogiem i człowiekiem przez pośrednictwo szafarza. Bóg w Chrystusie zwraca się do człowieka, darząc go zbawieniem, i sam siebie

mu powierza, człowiek zaś w wierze (osobistej – jeśli jest już dorosły, lub w wierze rodziców i chrzestnych – jeśli jest jeszcze niemowlęciem) zwraca się do Boga: przyjmuje zbawienie i swoim oddaniem się Bogu odpowiada na pytanie o włączenie się w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa na życie wieczne.

Skoro Kościół przez chrzest obiecuje człowiekowi zbawienie, pragniemy odpowiedzieć na pytania: Co to jest zbawienie? Czy gwarantuje ono człowiekowi prawdziwie nowe życie? Dzięki temu nowemu życiu człowieka nasz świat ma się stać rzeczywiście „nowym światem”. Czy jednak chrzest jest w stanie spełnić te oczekiwania, dokonać tak pojętego dzieła odnowy? Należy tu zwrócić uwagę przede wszystkim na świadectwo Pisma Świętego.

Już w Starym Przymierzu przyobiecana została rzeczywista odnowa, której nadzieją ludzie żyli. Prorok Ezechiel w niewoli babilońskiej wieści słowo Pana: „Pokropię was wodą czystą, abyście się stali czystymi i oczyszczę was od wszelkiej zmyzy i od wszystkich waszych bożków. I dam wam serce nowe i nowego ducha tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała” (Ez 36,25n). Te same słowa przywodzi na pamięć rozmowa z Nikodemem, zapisana w Ewangelii św. Jana (3,1–8n). Łącznie z innymi tekstami Nowego Testamentu poświadczą ona, że z Jezusem i w Nim przyszło nowe życie oraz że każdy może w nim zyskać swój udział poprzez wodę i Ducha (J 3,5). W ten sposób człowiekowi zaofiarowana została nie tylko jedyna w swoim rodzaju szansa; równocześnie chrzest zostaje zestawiony z niezbędnym żądaniem: „Zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć Królestwa Bożego” (J 3,3). Z całym naciskiem zostaje tu powiedziane, że człowiek wtedy dopiero wyrasta ponad siebie i zyskuje uczestnictwo w królestwie Bożym, gdy zostanie zrodzony powtórnie lub „z góry” – z Ducha

Świętego. Narodziny naturalne i doczesna egzystencja ludzka otwierają tylko ograniczone możliwości, gdyż na skutek grzechu pierworodnego stoją pod prawem śmierci. Dopiero narodziny z Boga gwarantują życie wieczne, zgodnie ze słowami św. Jana Apostoła: „Wszystkim jednak, którzy je przyjęli” (Słowo, które stało się ciałem i w noc betlejemską zamieszkało między nami), dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego – którzy ani z krwi, ani z żądy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili (J 1,12n).

Nawiązując do tematyki Synodu Biskupów o nowej ewangelizacji dla przekazu wiary chrześcijańskiej warto podkreślić, że sakrament chrztu daje prawo do aktywnego udziału w życiu Kościoła i do współpracy z łaską Bożą w rozwoju życia chrześcijańskiego. Innymi słowy, idzie o to, że chrzest jest powołaniem do apostołstwa, że na mocy chrztu stajemy się ludem kapłańskim i królewskim, który głosi Chrystusa i na co dzień Go naśladuje. Postulowana i na nowo rozbudzona przez Sobór Watykański II współodpowiedzialność wszystkich wierzących za nową ewangelizację swojego narodu i całego współczesnego świata ma swe sakramentalne źródło i korzenie właśnie w chrzcie św., który od czasów Mieszka I zobowiązuje nas do składania codziennego świadectwa wierze, właściwej tym, którzy narodzili się z Ducha.

(chwila ciszy)

MODLITWA WIERNYCH

K. Zanieśmy teraz do Ojca Niebieskiego nasze prośby:

Za papieża Franciszka, aby wspierany mocą Ducha Świętego umacniał w wierze wszystkie narody świata – *Ciebie prosimy...*

Za biskupów, kapłanów i diakonów, aby na wzór Chrystusa, Jedynego i Najwyższego kapłana ochotnie oddawali swoje życie na służbę dziełu zbawienia – *Ciebie prosimy...*

Za wszystkich przeżywających trudności w wierze i łatwo ulegającym pokusom starego człowieka, aby odnawiając przyrzeczenia chrztu, poddali swe serca działaniu łaski Chrystusa – *Ciebie prosimy...*

Za grzeszników zatwardziałych, za tych, którzy utracili nadzieję i wiarę w miłosierdzie Boże, aby wsparci łaską chrztu znaleźli siły na powrót do Ojcowskiego Domu – *Ciebie prosimy...*

Za ubogich, chorych i społecznie zaniedbanych, aby doświadczali daru miłości od swoich bliźnich – *Ciebie prosimy...*

Za nas samych, aby każdy z nas był apostołem Chrystusa i niósł nadzieję dziecięstwa Bożego tym, którzy potrzebują duchowej przemiany swojego życia – *Ciebie prosimy...*

Ojczy nasz...

K. Wysłuchaj, Boże, nasze pokorne prośby i za wstawiennictwem Maryi Panny racz w nas utwierdzić łaskę chrztu, abyśmy umocnieni światłem Ducha Świętego zostali odrodzeni do nowego życia na wzór Pana naszego Jezusa Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący + Ojciec i Syn i Duch Święty.

W. Amen.

K. Idźcie w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Śpiew na zakończenie: *Ojcze, chwała Tobie*

Ojcze, chwała Tobie
Swe życie składam Tobie
Kocham Ciebie
Jezu, chwała...
Duchu, chwała...
Trójco, chwała...

ks. Marian Kowalczyk SAC

II. Symbolika wody i białej szaty

Pieśń na wejście:

Niech błogosławiony będzie Bóg i Ojciec
Pana naszego, Jezusa Chrystusa.
Darował nam nowe życie,
Bo jest pełen miłosierdzia.
Zmiłuj się nade mną, Boże, w miłosierdziu swoim.
W ogromie swej litości zgładź nieprawość moją.

Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
I oczyść mnie z grzechu mojego.

Niech błogosławiony Bóg i Ojciec
Pana naszego, Jezusa Chrystusa.
Darował nam nowe życie,
Bo jest pełen miłosierdzia.

Stwórz, o, Boże, we mnie serce czyste
I odnów we mnie moc ducha.

Panie, otwórz wargi moje,
A usta moje będą głosiły Twoją chwałę.

Niech błogosławiony Bóg i Ojciec
Pana naszego, Jezusa Chrystusa.
Darował nam nowe życie,
Bo jest pełen miłosierdzia.

K. W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem Twoim.

K. Bracia i siostry! Skupiając się na symbolu wody, którą na ziemiach polskich od 1050 lat jesteśmy obmywani w sakramencie chrztu, i na białej szacie, która nie tylko zakrywa nasz wstyd, ale też sprawia, że jaśniejemy światłem Chrystusa, oczyścimy nasze serca z wszelkiego brudu i słabości. Symboliczną oznaką tego oczyszczenia będzie obrzęd pokropienia wodą święconą.

Pokornie prosimy Pana Boga, aby pobłogosławił tę wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi Świętemu, którego otrzymaliśmy.

Po krótkiej ciszy celebrans, trzymając ręce złożone, mówi:

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty chcesz, aby przez wodę, która podtrzymuje życie i służy do oczyszczenia, także nasze dusze zostały oczyszczone i otrzymały zadatek życia

wiecznego, prosimy Cię, pobłogosław tę wodę, którą będziemy pokropieni w dniu Twoim, Panie. Odnów w nas źródło swojej łaski i broń od wszelkiego zła nasze dusze i ciała, abyśmy mogli zbliżyć się do Ciebie z czystym sercem i otrzymać Twoje zbawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Podczas pokropienia wodą święconą śpiewamy:

1. Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz,
Dotrzymać pragnę szczerze.
Kościoła służyć w każdy czas,
I w świętej wytrwać wierze.

Ref.:

O Panie Boże, dzięki Ci,
Żeś mi Kościoła otwarł drzwi.
W nim żyć, umierać pragnę.

2. W Kościele tym jest z Ciałem, Krwią,
Bóg pod postacią chleba
Swym Ciałem Karmi duszę mą,
By żyła w nim dla nieba.

K. Niech Bóg wszechmogący oczyści nas z grzechów i sprawi, abyśmy za wstawiennictwem Niepokalanej Dziewicy Maryi, którą zachowałeś od wszelkiej zmyzy grzechu, stali się godnymi udziału w chwale świętych w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

**CZYTANIE Z LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA
DO GALATÓW (3,23–29)**

Do czasu przyjścia wiary byliśmy poddani pod straż Prawa i trzymani w zamknięciu aż do objawienia się wiary. Tym sposobem Prawo stało się dla nas wychowawcą, [który miał prowadzić] ku Chrystusowi, abyśmy z wiary uzyskali usprawiedliwienie. Gdy jednak wiara nadeszła, już nie jesteśmy poddani wychowawcy. Wszyscy bowiem dzięki tej wierze jesteście synami Bożymi – w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie. Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama i zgodnie z obietnicą – dziedzicami.

Oto Słowo Boże.

PSALM 27(26),1.4 8B-9ABC. 13–14

Refren: *Pan moim światłem i zbawieniem moim.*

Pan moim światłem i zbawieniem moim, *
kogo miałbym się lękać?

Pan obrońcą mojego życia, *
przed kim miałbym czuć trwogę?

Refren.

O jedno tylko proszę Pana, o to zabiegam, †
żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu *
przez wszystkie dni mego życia,

abym kosztował słodczy Pana, *
stałe się radował Jego świętynią.

Refren.

Będę szukał oblicza Twego, Panie. *
Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy.
Nie odtrącaj w gniewie Twojego sługi. *
Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj.

Refren.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.
Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Refren.

Alleluja

Otwórz Panie nasze serca,
abyśmy uważnie słuchali słów Syna Twojego

Alleluja.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA (J 4,5–14)

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które niegdyś dał Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. Nadeszła tam kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: „Daj Mi pić”.

Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka:

„Jakżeż Ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytanę, bym Ci dała się napić?” Żydzi bowiem nie utrzymują stosunków z Samarytanami. Jezus odpowiedział jej na to: „O, gdybyś знаła dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: Daj Mi się napić, prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej”. Powiedziała do Niego kobieta: „Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie, i jego bydło?” W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: „Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu”.

Oto słowo Pańskie.

PROPOZYCJA HOMILII

1050-lecie Chrztu Polski nakazuje nam pochylić się nad sakramentem, który włączył nie tylko Mieszko I i jego dwór, ale cały naród we wspólnotę Kościoła. Dokonało się to przez obmycie wodą i wezwanie imion Trójcy Przenajświętszej: Ojca i Syna i Ducha Świętego. W *Kronice Polski* Anonima Galla czytamy, że Mieszko I „powoli a pilnie zaznajamiając się z obyczajem chrześcijańskim i prawami kościelnymi, wyrzekł się błędów pogaństwa i przeszedł na łono matki – Kościoła”. Dziś wielu historyków skłonnych jest uznać, że najbardziej prawdopodobnym miejscem chrztu była wyspa na Jeziorze Lednickim – Ostrów lednicki, choć do 90. lat XX wieku miejsce chrztu Mieszka I utożsamiano z Poznaniem lub Gniezmem. Na Ostrów lednicki wskazał jednak

2 czerwca 1997 roku sam papież Jan Paweł II, kierując swe przesłanie do stutysięcznej rzeszy młodzieży i środowisk akademickich, zebranych na polach lednickich z całej Polski, na swej dorocznej pielgrzymce. Oto słowa Papieża Polaka: „Drodzy moi przyjaciele. Wszystkich was obejmuję sercem i pozdrawiam. Stoicie na polach lednickich jakby u źródeł chrzcielnych Polski. Pragniecie wziąć w swe ręce całą spuściznę chrześcijańskiej tradycji Ojców, aby nieść ją dalej w Trzecie Tysiąclecie!”.

Św. Grzegorz z Nazjanzu nazywał chrzest darem, łaską, namaszczeniem, szata niezniszczalności, obmyciem odradzającym, pieczęcią i wszystkim, co może być najcenniejsze. Darem – ponieważ jest udzielany tym, którzy nic nie przynoszą, łaską – ponieważ jest dawany nawet tym, którzy zawinili; chrztem – ponieważ grzech zostaje pogrzebany w wodzie; namaszczeniem – ponieważ jest święty i królewski; oświeceniem – ponieważ jest jaśniejącym światłem; szatą – ponieważ zakrywa nasz wstyd; obmyciem – ponieważ strzeże nas i jest znakiem panowania Boga”.

Przeżywając 1050-lecie Chrztu Polski, warto przybliżyć sobie modlitwy poświęcenia wody chrzcielnej zasadniczo skupiają się na obrazach biblijnych znaczenia wody oraz na działaniu zbawczym Boga w Trójcy przez sakrament chrztu. Jedynie modlitwa dziękczynna wypowiedzana nad wodą już poświęconą podczas Wigilii paschalnej, używaną tylko w Okresie wielkanocnym, zawiera wzmiankę o wierze. Zawiera się w nich prośba o duchowe odrodzenie i dar życia wiecznego dla tych, których Bóg wezwał w wierze Kościoła do chrztu. Prawda ta pojawia się następnie we wprowadzeniu, skierowanym do rodziców i chrzestnych, do *Wyrzeczeniu się zła* i do *Wyznania wiary*, które następuje bezpośrednio po poświęceniu wody chrzcielnej:

„Wspominając swój własny chrzest, wyrzeknijcie się grzechu i wyznajcie wiarę w Jezusa Chrystusa. Jest to wiara Kościoła, w której wasze dzieci otrzymują chrzest”. W wezwaniu tym znajduje się też zachęta o wychowanie w wierze ochrzczonych dzieci i młodzieży, aby zachować w nich „Boże życie od skażenia grzechem i umożliwić jego ustawiczny rozwój”.

Należy mocno podkreślić, że nowe życie otrzymane przez obmycie wodą chrztu świętego nie jest ucieczką od rzeczywistego życia. Jest raczej znaczącym realizmem życia, który można rozpoznawać w po owocach. Według św. Pawła Apostoła człowiek zstępujący do wody po to, by się w niej zanurzyć i być ochrzczonym, obumarł dla swojego dawnego życia (grzesznego, wychodząc zaś z wody staje się nowym stworzeniem – człowiekiem do nowego życia, które symbolizuje wręczenie białej szaty. Nowego człowieka niekiedy utożsamia Paweł z samym Chrystusem, o czym czytamy w Liście do Galatów: „Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa” (3,7).

Boże życie ochrzczonych w Chrystusie i przyobleczonego w Chrystusa wyobraża nałożenie białej szaty czy chusty na dziecko (bądź dorosłego) przyjmujące chrzest, choć nie wiadomo, czy zwyczaj ten był kultywowany pod koniec X wieku, podczas chrztu Polski. W każdym razie nałożenie białej szaty oznacza definitywne zerwanie człowieka z grzechem i winą oraz narodziny „nowej”, świadomej wymogów swej wiary osoby, która przyoblekając się w Chrystusa, pragnie żyć na Jego wzór i podobieństwo, stosując się przy tym do nie-dościgniętego wzoru Niepokalanej Maryi. Tak więc biała szata stanowi symbol nowej godności, nowego życia w Chrystusie, która stała się udziałem naszego Narodu w momencie chrztu Mieszka I oraz mieszkańców wyspy na Jeziorze Lednickim,

a także pobliskiego Gniezna i Poznania, w konsekwencji zaś całej Polski.

Nasi praojcowie w wierze, podobnie jak katechumeni wszystkich wieków, którzy przyjmowali i nadal przyjmują chrzest w Noc Paschalną (w czasie Wigilii Paschalnej), otrzymali przynajmniej w duchu białą szatę Chrystusa zmartwychwstałego, którą w pierwszych wiekach Kościoła nosili nowo ochrzczeni podczas całej Oktawy Wielkanocnej. Trwająca bowiem osiem dni Pascha to jakby jeden dzień, wprowadzający nas z doczesności w wieczność. Taka jest symbolika tzw. ósmego dnia tygodnia, który nie ma końca. Z pewnością od Wielkanocy 966 roku nasi Rodacy żyją nadzieją na osiągnięcie wraz z Najświętszą Maryją Panną i wszystkimi świętymi chwały zbawionych w niebie. Patrząc na wspaniały przykład świętych polskich, żyjmy tak, abyśmy i my – dziękujący za 1050-lecie Chrztu Polski – wychwalali Boga przez wszystkie wieki wieków. Amen.

MODLITWA WIERNYCH

K. Wraz z Maryją, Matką Chrystusa i Królową Polski zanieśmy ku Bogu wspólne modlitwy.

Módlmy się za papieża Franciszka, aby niestrudzenie prowadził Kościół do portu zbawienia – *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za przewodników duchowych, zwłaszcza za naszych biskupów i kapłanów, aby głosząc słowo Boże i sprawując sakramenty, sami doznawali odnawiającej mocy Łaski Chrztu, który jest chlubą naszego narodu – *Ciebie prosimy...*

Polecajmy Bogu wszystkich stanowiących prawa, aby w swoich decyzjach liczyli się z Bożą wolą zawartą w przyrzeczeniach chrzcielnych – *Ciebie prosimy...*

Prośmy Boga za wszystkich, którzy z różnych powodów utracili wiarę naszych ojców, aby dzięki mocy Ducha Świętego odnaleźli drogę powrotu w ramiona miłosiernego Ojca – *Ciebie prosimy...*

Błagajmy o łaskę opamiętania i nawrócenia dla publicznych gorszycieli i trwających w grzechach ciężkich, aby Niepokalana Maryja przez swe wstawiennictwo wyprosiła im łaskę wewnętrznego uzdrowienia – *Ciebie prosimy...*

Prośmy, aby nasi drodzy zmarli, odrodzeni łaską chrztu świętego cieszyli się chwałą świętych w niebie – *Ciebie prosimy...*

Prośmy o Bożą opiekę nad naszymi rodzinami, parafią i całą Ojczyzną dziękującą za wielki dar Chrztu Polski – *Ciebie prosimy...*

Ojciec nasz...

K. Wszechmogący i miłosierny Boże, wejrzyj na naszą wspólnotę zanoszącą do Ciebie z wiarą i ufnością swoje prośby. Racz je wysłuchać, a nam przez przyczynę Niepokalanej Maryi daj moc wypełniania tego, czego oczekujesz od swoich dzieci. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem Twoim.

K. Błogosławieństwo Boga wszechmogącego + Ojca i Syna,
i Ducha Świętego, niech zstąpi na was i pozostanie na
zawsze.

W. Amen.

K. Idźcie w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Pieśń na zakończenie: *Przez chrztu świętego wielki dar*

1. Przez chrztu świętego wielki dar,
o Chryste, z Twej hojności
Twym dzieciom wiary dałeś skarb
nadziei i miłości.

Refren:

Najświętszej Trójcy wieczną cześć
pragniemy z serc gorących nieść;
strzec wiary ślubujemy,
w niej żyć, umierać chcemy.

2. Z wyznawców Twoich wiernych rzesz
swoj Kościół tworzysz w świecie.
W Ojczyźnie naszej władasz też
przez długie tysiąclecie.

Refren: Najświętszej Trójcy...

ks. Marian Kowalczyk SAC